

- 7 δλη καλὴ εῖ, ἡ πλησίον μου, καὶ μῶμος οὐκ ἔστιν ἐν σοί.
 8 Δεῦρο ἀπὸ Λιβάνου, νύμφη, δεῦρο ἀπὸ Λιβάνου·
 έλευσῃ καὶ διελεύσῃ ἀπὸ ἀρχῆς πίστεως,
 ἀπὸ κεφαλῆς Σανιρ καὶ Ερμων,
 ἀπὸ μανδρῶν λεόντων, ἀπὸ ὄρέων παρδάλεων.
 9 Ἐκαρδίωσας ἡμᾶς, ἀδελφή μου νύμφη,
 ἐκαρδίωσας ἡμᾶς ἐνὶ ἀπὸ ὄφθαλμῶν σου,
 ἐν μιᾷ ἐνθέματι τραχήλων σου.
 10 τί ἐκαλλιώθησαν μαστοί σου, ἀδελφή μου νύμφη,
 τί ἐκαλλιώθησαν μαστοί σου ἀπὸ οἴνου;
 καὶ ὅσμὴ ἴματίων σου ὑπὲρ πάντα τὰ ἀρώματα.
 11 κηρίον ἀποστάζουσιν χείλη σου, νύμφη,
 μέλι καὶ γάλα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν σου,
 καὶ ὅσμὴ ἴματίων σου ὡς ὁσμὴ Λιβάνου.
 12 Κῆπος κεκλεισμένος ἀδελφή μου νύμφη,
 κῆπος κεκλεισμένος, πηγὴ ἐσφραγισμένη·
 13 ἀποστολαί σου παράδεισος ῥοῶν μετὰ καρποῦ ἀκροδρύων,
 κύπροι μετὰ νάρδων,
 14 νάρδος καὶ κρόκος,
 κάλαμος καὶ κιννάμωμον
 μετὰ πάντων ζύλων τοῦ Λιβάνου,
 σμύρνα αλαθ μετὰ πάντων πρώτων μύρων,
 15 πηγὴ κήπων, φρέαρ ὄδατος ζῶντος
 καὶ ῥοιζοῦντος ἀπὸ τοῦ Λιβάνου.
 16 Ἐξετέρθητι, βορρᾶ, καὶ ἔρχου, νότε,
 διάπνευσον κῆπόν μου, καὶ ῥευσάτωσαν ἀρώματά μου·
 καταβήτω ἀδελφιδός μου εἰς κήπον αὐτοῦ
 καὶ φαγέτω καρπὸν ἀκροδρύων αὐτοῦ.
 5 1 Εἰσῆλθον εἰς κήπόν μου, ἀδελφή μου νύμφη,
 ἔτρύγησα σμύρναν μου μετὰ ἀρωμάτων μου,
 ἔφαγον ἄρτον μου μετὰ μέλιτός μου,
 ἔπιον οἶνόν μου μετὰ γάλακτός μου·
 φάγετε, πλησίοι, καὶ πίετε καὶ μεθύσθητε, ἀδελφοί.
 2 Ἐγὼ καθεύδω, καὶ ἡ καρδία μου ἀγρυπνεῖ.
 φωνὴ ἀδελφιδοῦ μου, κρούει ἐπὶ τὴν θύραν

7 καλη ει] tr. St: cf. I | ει > V, η > B: cf. 2 10 || 8³ σανιειρ S | αερμων SA: cf. Ps. 132 3 || 9² ενι] εν (sic) A†, εν ενι V† | 9³ μια] ενι ScV | τραχηλου SA || 10^{1,2} μαστοι σου 1⁰ ~ 2⁰ B*† | 10² τι] οτι St† | 10³ ιματ.] μυρων St | τα > B† || 13¹ ροων > BS*Ac || 14⁴ αλοη S (pr. και Sc†) | πρωτων] των A*† || 15¹ κηπου B | φρεαρ] pr. και B || 16²] pr. και BS | 16³ αυτου] μου A†: cf. 6 2

5 1¹ μου 1⁰ > BS*† | 1² σμυρναν] σταφυλην St | 1⁵ πλησιοι BS*†] οι πλησιον A, οι πλησιον μου ScV